

Кажете ми, за Бога, да не съчинявате я книги?

Юлия. Азъ имамъ доста книги за четение.

Г-жя Блюте. Четение! четение! Вѣстника за моди да, защо то човѣкъ скоро го искарава и научва едни кола пѣщо — но книги, книги — упазилъ ма е Богъ!

Юлия. Но да — спорѣдъ както сж.

Г-жя Блюте. Както и да сж, се сж дълги, дълги, едвамъ може човѣкъ да ги изчете, но азъ знамъ защо човѣкъ не може да ви види — учинайка? ха? тя е престаряла и се навѣсена и не може да са приклони да тржгне на никадѣ; лѣга си на 10 часа вечеръ — то тогава кой може да помисли за балъ. Заради туй уженете са, братовчедке, уженете са за пѣткой младъ момакъ, кой то да ви води на сѣкаде.

Юлия. Но азъ не ща да са жена — а като бѣди по тѣзи причина — тогизи никакъ нето помислювамъ.

Г-жя Блюте. Па защо не? както чювамъ имате вече сватове?

Юлия. За жялость, да!

Г-жя Блюте. За жялость! много дѣтински! Кажатъ го че билъ богатъ и хубавичякъ още, и то не е лошо за пѣрво то врѣме.

Юлия. А послѣ!

Г-жя Бл. Послѣ, послѣ имами богатството му и това не е за прѣзирание. Наистина влюбени те и философите нето щятъ да чоюжтъ за богатство, но азъ ви съвѣтувамъ да са вардите и отъ залюбване и отъ философията, защо то не за пара ги бива.

Юлия. Баримъ да ми угоди мъжя, кого то си избирамъ за другаръ прѣзъ живота.

Г-жя Блюте. За другаръ? но, миличка, за другаръ мъжіе те ги не бива.

Юлия. Не са разбирами!

Г-жя Блюте. Ваши те мъжіе си ги прѣдставяте както сж въ книги те — но мои те? не бѣхъ ли 7 години уженена? Юлия, азъ ви мисля доброто!